

درس دوم (تعاون ۲)

تعاون، تنها به خانه و مدرسه، محله محدود نمی شود گاهی افراد نیکو کار در سطح جامعه به صورت فردی و گروهی به دیگران کمک می کنند.

خداوند در قرآن می فرماید: **لن تتالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون**

یعنی: هرگز به نیکی نمی رسید مگر اینکه از آنچه دوست دارید انفاق کنید.

افراد از طریق بخشش مال، علم، توانایی و وقت خود به کسانی که نیازمند هستند یاری می رسانند به این بخش **انفاق** می گویند.

گاهی افراد نیکو کار در قالب سازمان های مردم نهاد و موسسات خیریه به یاری نیازمندان یا حل برخی مشکلات جامعه می پردازند. مانند انجمن حمایت از بیماران خاص، انجمن ها نگهداری از معلولین و سالمندان، درمانگاه های خیریه، موسسات نگهداری و حمایت از ایتم و خیرین مدرسه ساز را می توان نام برد.

خیرین مدرسه ساز:

افراد با استفاد از توانمندی خود و دیگران افراد یا نهاد های نیکو کار به ساختن یا تعمیر و نو سازی و تجهیز مدارس

می پردازند و این مدارس را به صورت رایگان در اختیار وزارت آموزش و پرورش قرار می دهند.

وقف: یکی از اقدامات بسیار خوب به منظور انفاق و تعاون در جامعه، **وقف** است.

وقف از روزگاران بسیار قدیم در ایران وجود داشته است افراد نیکوکار بنا هایی مانند مدرسه علمیه، پل، کاروانسرا، آب انبار و حمام عمومی می ساختند تا مردم بتوانند از آنها استفاده کنند.

به اموال و دارایی که وقف می شود **موقوفات** می گویند و کسی حق تصرف در آنها را ندارد یعنی به همان صورت که واقف معین نموده استفاده شود.

تاریخچه تعاونی در جهان و ایران :

الف) سابقه تعاونی در ایران: به سال ۱۳۰۳ در ایران باز می گردد در آن سال مواردی در خصوص تعاونی مطرح و در مجموعه ای تحت عنوان قانون تجارت به تصویب رسید در پی آن در سال ۱۳۱۴ را می توان نقطه آغاز تشکیل و ثبت قانونی شرکت های تعاونی در ایران قلمداد نمود.

ب) سابقه تعاونی در جهان: در سال ۱۸۴۳ میلادی در شهر راجدیل انگلستان، ۲۸ نفر از کارگران به علت نارضایتی از عملکرد صاحبان کارخانه ها دور هم جمع شدند تا چاره ای بیندیشند موضوع این بود که کارخانه ها به جای حقوق و دستمزد نوعی بن خرید به کارگران می دادند که فقط از فروشگاه های وابسته به خودشان ارزش داشت. فروشگاهها نیز اجناس را با کیفیتی نا مطلوب وید عرضه می کردند. کارگران پس از مشورت با یکدیگر به این نتیجه رسیدند که اگر خودشان کالا های مورد نیاز خودشان را تولید کنند می توانند اجناس را با کیفیتی بهتر تهیه نمایند و در ضمن سودی را که از فروش کالا ها به دست می آوردند بین خودشان تقسیم کنند. یک سال بعد در دسامبر ۱۸۴۴ آنها فروشگاه تعاونی خود را افتتاح کردند. این اولین شرکت تعاونی به شکل امروزی آن در جهان بود.

تعریف شرکت تعاونی: هر گاه گروهی از مردم برای رفع نیاز های معیشتی و شغلی خود دور هم جمع شوند و بر طبق تعاونی ها در فعالیتها سرمایه گذاری و همکاری کنند و در سود و زیان آن شریک شوند یک شرکت تعاونی، تاسیس کرده اند و هر یک از آنها را عضو شرکت تعاونی می نامند.

تعداد اعضای شرکت های تعاونی: هر شرکت تعاونی حداقل با ۷ عضو، رسمیت پیدا می کند.

تفاوت شرکت تعاونی با غیر تعاونی: در تعاونی همه افراد باهم برابر هستند. یعنی با هر مقدار سرمایه (سهم) عضو شوند، یک حق رای دارد در حالی که شرکت های غیر تعاونی هرکس سرمایه و سهامش بیشتر است قدرت بیشتری در تصمیم گیری ها دارد.

خودآزمایی

- ۱) انفاق چیست؟
- ۲) خیرین مدرسه ساز با استفاده از توانمندی های خود چه کار هایی انجام می دهند؟
- ۳) منظور از شرکت های تعاونی چیست؟
- ۴) تفاوت شرکت های تعاونی و غیر تعاونی را بیان کنید؟
- ۵) براساس قانون هر شرکت تعاونی حداقل با چند نفر رسمیت پیدا می کند؟
- ۶) منظور از موقوفات چیست؟